

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de
Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1675

Qu. III. Quænam cadant sub sigillum Confessionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72963)

Confessionis, verè non obligat: quia sigillum non imponitur pro libitu hominum, sed & institutione Christi con-
fessionem sacramentalem. In hoc tamen casu frequenter contingit Confessarium ad tacendum obligari, non tantum ex secreto naturali pro capacitate materiae, sed etiam ratione scandali; cum rudes plerumque putent simili intentione dicta à Confessario cadere sub sigillum.

Dixi denique, etiamsi illam non percipiam: quia sigillum non est appositum absolute homini, sed Confessione. Deinde Confessio est summe odiosa & onerosa: cum poenitentes, praesertim graviore, merito timeant, ne quando ratione indispositionis suae, aut malitiae Confessarii, vel ob aliam causam absolutio sibi negetur, & consequenter peccata absque fractione sigilli valeant propalari. Unde etsi quis confiteatur ferè desperans de absolutione accipienda, ob indispositionem quam in se sentit, si tamen intendat absolvi casu quo per industriam Confessarii disponatur, Confessio illius est sacramentalis, & cadit sub sigillum. Quod si Confessarius dubitet, an Confessio sit sacramentalis, an non, tenetur ad sigillum, eò quòd praesumendum sit in favorem Confessionis & poenitentis, ne Confessio fiat odiosa. Quare hic locum non habet libertas loquendi, in cuius possessione videtur esse Confessarius: contra illam enim praevalet ex voluntate Christi periculum certum avocandi Fideles à Sacramento Poenitentiae.

QUAESTIO III.

Quanam cadunt sub Sigillum Confessionis?

Dico I. Cadunt sub sigillum peccata mortalia, etiam in genere tantum expressa; item venialia, saltem in specie. Item etiam certo seu determinato genere expressa; insuper eorum circumstantiae, quatenus reipsa sunt, aut saltem existimantur necessariae ad explicationem peccati. Ita communiter Doctores. Ratio est, quòd illa sint directa materia Confessionis, vel talia, sine quibus, spectata conditione poenitentis, non potest directa materia explicari, quae proinde si non cadent sub sigillum, fieret Confessio summe odiosa.

Conclusio intelligitur de peccatis etiam publicis: quando enim affirmantur ex scientia confessionali, daretur nova & certior notitia, fierentque magis publica, & nati essent sequi abusus Confessionis odiosi.

Dixi in Conclusionem, mortalia etiam in genere: quia est injuriosum Confessionis &

poenitenti dicere, etiam tantum in genere, de Petro v.g. Peccavit mortaliter.

Dixi insuper, venialia saltem in specie: quia non est contra sigillum dicere in genere: Talis mihi fecit confessionem suorum peccatorum, confessus est peccatum veniale, quia hoc non facit Confessionem odiosam, sed in ea necessario vel saltem ad minimum involvitur. Idem censent Doctores communiter, etsi dicatur, Petrus est mihi confessus venialia: quia neque hoc Confessionem facit odiosam. Secus est, si dicatur, illum habuisse multa aut gravia venialia. Idem est de poenitentia imposita a deo levi, ut solum indicet Confessionem aliquorum venialium ut sic: secus est de poenitentia aliquantum gravi, quae proinde denotare possit mortalia aut multa vel grandiuscula venialia subsuisse. Similiter non frangitur sigillum dicendo: Talis mihi fecit confessionem generalem totius vitae, nisi praeretur occasio suspicandi poenitentem habuisse casus reservatos, aut debuisse repetere Confessionem irritas, vel aliud simile.

Addunt etiam communiter Doctores, non esse illicitum dicere, Petrus sola venialia confitetur. Quia tamen ex hoc & similibus modis loquendi per accidens natum est fieri praesudicium aliis poenitentibus (dum enim de uno dicitur, quòd tantum venialia confiteatur, & de aliis tacetur, ingeritur de his contraria suspicio) hinc vel non nisi cum maxima cautela est similibus loquendi modis utendum, vel potius ab iis est omnino abstinendum.

Dico II. Dispositio poenitentis cadit sub sigillum, ut si poenitens careat dolore, proposito emendationis &c. Ita communiter Doctores. Ratio est: quia cum dispositio poenitentis tamquam circumstantia culpae dederatur ad idem tribunal, debet cum illa cadere sub sigillum, quatenus nata est tribunal illud reddere odiosum, si carentia dispositionis reveletur.

Hinc violat sigillum, qui simpliciter dicit se non absolvisse Petrum: nam etsi ob varias causas potuerit absolutio suspendi, tamen ex tali modo loquendi ingeritur audientibus, Petrum vel esse impoententem, vel habere casum reservatum vel subesse aliquid aliud grave. Unde si Confessarius rogetur, an Petrum absolverit, quem reipso non absolvit, corripit petentem ob impertinentiam petitionis, dicatque se esse functum suo munere, vel transmittat rogantem ad ipsum poenitentem, vel interrogationem alia interrogatione aut amphibologia prudenter eludat. Non violaret tamen sigillum, qui diceret se non absolvisse Petrum, quia nullam dederat materiam, aut quia subito evocatus postea rediens Petrum non reperit. Quòd si urgeatur dare schedulam poenitenti, quem non absolvit,

13. Quia de venialibus in genere expressis,

Item de poenitentia levi imposita,

An licet dicere, Petrus inquit apud me confessionem generalem.

14. Cautela pro praxi.

15. Dispositio poenitentis cadit sub sigillum.

16. Corollaria practica.

det illam factam mentionem Confessionis sacramentalis solius. Idque expedit etiam tunc facere, quando absolutio est secuta. Alioquin sine mendacio non potest ei, quem non absolvit, dare testimonium absolutio- nis. Nil porro melius, quam in quavis occasione usurpare constanter similes loquen- di formulas, ne diversus loquendi modus gignat de aliquibus sinistram suspicionem.

DICO III. Defectus naturales, qui de- cuntur à penitente in ordine ad confes- sionem ac explanationem suorum peccato- rum & communicandum statum suæ con- scientiæ, cadunt sub sigillum: nam hoc totum requiritur ad cautelam peniten- tium & libertatē ac securitatem Confessio- nis, quæ alioquin fieret valde odiosa: cum penitentes subinde mallent sua peccata re- velari, quam similes naturales defectus. Co- firmatur: quia si penitens timere tales de- defectus esse revelandos, licet taceret ea peccata & circumstantias, in quibus con- fitendis deberet tales defectus exponere: ergo Confessarius vi sigilli sacramentalis debet ea filere. Unde si penitens confi- teatur: Defectu natalium sum irregularis, & sic sacros Ordines suscepi: Deficit mi- hi doctrina debita, & sic officium Medi- ci, Advocati &c. exercui: Sum scrupulo- sus, idque indico, ut de peccatis & statu conscientiæ rectius iudices &c. His & si- milibus casibus obligatur Confessarius sub sigillo tacere similes defectus naturales, juxta receptam Doctorum sententiam. Quamvis Vasquez 9. 93. art. 4. dub. 3. existi- met illos non cadere sub sigillum, quan- do inde nullo modo potest deveniri in notitiam peccati, v. g. si inhabilis ad sacros Ordines defectu natalium, illos non susce- perit, sed tamen confiteatur se habuisse ani- mum illos suscipiendi non obstante hoc defectu. Secus si Ordines jam susceperit, eò quod tunc revelando defectum natalium revelaretur hoc ipso peccatum in Ordinum susceptione commissum. Hæc tamen distin- ctio non est admittenda, & ex prædictis satis refutata manet.

ALIUD EST juxta Navarrum c. 8. Manualis num. 12. (quem sequuntur alii communiter, teste Diana p. 5. Tract. 21. resol. 50.) de defe- ctibus naturalibus, quos penitens non co- fitetur, quique ad confessionem non deser- viunt, sed qui deprehenduntur ex ipso ex- ercicio Confessionis, v. g. quod penitens sit prolixus in loquendo, molestus, duri ingen- nii in capiendis iis, quæ illi dicuntur, suis minutiis & nugis frangat caput Confessa- rii: hæc enim deprehenduntur, non ex ac- cusatione penitentis, vel tamquam perti- nentia ad materiam Confessionis, sed ex ipsa rei evidentia, sicut deprehenditur, quod penitens sit juvenis vel senex, promptus vel impeditus in loquela &c. Cavendum saltem summopere; ne cum penitentium

offensione aut scandalo aliorum hujusmodi penitentium defectus in fabulam aut de- risionem adducantur, non sine irreveren- tia ipsius Sacramenti. Immo Thomas Tam- rinus l. 5. c. 3. n. 18. contendit omnino id re- pugnare sigillo, utpote sub quod cadat quidquid penitenti odiosam seu onerosam facit confessionem; prout facit revelatio hujusmodi defectuum quando non sunt pas- sim noti. Qualiter è contra noti sunt de- blasum, calvum &c. quos proinde fatetur hic Auctor n. 19. non cadere sub sigillum. Quod etiam fatetur ibidem de blasphemis vel contumeliis in Confessarium sub con- fessione prolatis, eò quod ista non sit vera Confessio.

Similiter vi sigilli non tenetur Confes- sarius tacere, quod penitens sit Prætor, no- bilis aut similibus qualitatibus præditus, etsi penitens eas explicaverit occasione Confessionis suorum peccatorum; quando id nullam potest gignere suspicionem pec- cati. Non tenetur etiam Confessarius oc- cultare bona & virtutes penitentis, nisi ratione secreti naturalis, juxta qualitatem materiæ & intentionem penitentis, durante vita ipsius, si id velit ipse: nam illum re- velatio Confessionem reddit odiosam, nec solent in Confessione explicari animo se ac- cusandi. Ita Malderus Tract. de Sigillo c. 15. Bo- nacina & alii. Similiter non tenetur vi sigilli tacere, quæ ex aliqua occasione incidente narrantur tamquam impertinentia ad Con- fessionem.

DICO IV. Peccatum complicitis, quod penitens, sive justè, sive injustè, revelat in Confessione ad explanationem sui peccati, cadit etiam sub sigillum; ut docent unanimi- ter Doctores: nam hoc spectat etiam ad libertatem & securitatem Confessionis, quæ aliàs fieret odiosa. Idem est de peccatis aliorum, quæ penitens instar querelæ aut occasionis sui peccati manifestat in or- dine ad suum peccatum explicandum, v. g. si adultera narret se malè à viro exceptam, id- eoque in adulterium lapsam esse, peccatum viri etiam sub sigillo continetur. Vide Mal- derum c. 16.

Ubi notandum, valde reprehendendos esse, qui se accusando aliis detrahant, sicut confessionale faciunt officinarum detractio- num, & multo magis Confessarios, qui ta- lia tolerant; dicam, ne foveant.

Paulò alter in præsentis Conclusionis Aversa sup. §. Septimo sub finem procedit dicendo, quod si penitens occasione alicujus facti alieni, quod proinde in Confessione narrat, commiserit & consteatur aliquod peccatum; v. g. invidiam de opibus aut officio collato Joanni, judicium temera- rium de furto in civitate commissio, non cadant per hoc talia facta seu objecta sub sigillum, sive penitens narret illa tamquam publica, vel supponens esse Confessario

17.
Defectus na-
turales, qui
explicantur
in ordine ad
confessionem
seu notitiã
peccatorum,
cadunt sub
sigillum.

Declaratur
exemplis.

Vasquez
tamen con-
tradicit,
quando inde
neguit ve-
niri in noti-
tiam pec-
cati.

18.
Quid cen-
sendum de
defectibus,
qui depre-
henduntur
ex ipso con-
fessionis ex-
ercitio.

QUÆSTIO IV.

Quinam obligentur servare sigillum Confessionis.

Nota sive absolute & simpliciter, etsi tamquam aliàs ignota narrentur. Et consentit ex parte *Thomas Tamburinus* l. 5. c. 3. n. 14. quoad ea quæ narrentur tamquam publica, quasi hæc sola non censeantur à poenitente committi sigillo.

Nota I. non tantum violari sigillum, quando directè & explicitè notificatur persona, quæ fecit peccatum in Confessione auditum, sed etiam indirectè seu implicite, etsi tantum ingeratur suspicio. Ita Doctores communiter: & satis indicatur. c. *Omnino* *navarrus* que *sexus*. Ratio est, quod poenitenti sit quæ onerosum, sive implicite, sive explicitè peccatum suum reveletur: quodque suspicio sit quædam imperfecta cognitio, quæ suo modo etiam infamat peccatorem, etsi minus, quàm perfecta cognitio. Hinc cavere debet Confessarius, ne suspiciis, austerioribus gestibus, aut simili modo ingerat aliis suspicionem alicujus gravioris peccati. Similiter si paucos habet poenitentes, cavere debet, ne multum loquatur de auditis in Confessione: immo ne quidem etsi habeat plures, si sit coram multis in eodem oppido: facillè enim alicui ingeritur peccatio ex iis, quæ aliquando auditur, aut fortè auditus est, cognoscendi aliquem in particulari, vel saltem de illo suspicandi. Cavere etiam debet, ne nimium laudet aliquem poenitentem ex Confessione: facillè enim datur suspicio cogitandi alios quos non laudat, non esse laude dignos.

Nota II. Etsi facillè possit subesse scandalum, non tamen magis sigillum Confessionis, si Confessarius dicat, in tali civitate esse multos improbos, gravia crimina committi; quia nulli poenitenti fit injuria, cum (ut suppono) de nullo in particulari vel suspicio quidem ingeratur. Ita *Navarrus*, *Henriquez*, *Bonacina* & alii contra *Vasquez*. Major difficultas est, si loquatur de aliquo loco non valde amplo, aut dicat de aliquo monasterio gravia scelera in eo committi: quia hoc modo infamatur talis communitas, atque in singulos istius communitatis, adeoque in ipsum poenitentem aliquid infamiae aut suspicionis redundat. Immo eatenus videri potest esse contra Sigillum, ut Varii tenent cum *Diana* P. 5. Tr. II. *Ref.* 35. Neque etiam licentia poenitentium sufficeret ad excusandum à detractione, quæ lederet familia ipsa, cujus juri cedere ipsi nequeunt. Verumtamen ibi prudenter attendendum esset, an Communitas censeatur per hoc notabiliter lædi. Alii verò censent id non repugnare sigillo. Sed loquuntur in casu, quo nulla penitens suspicio gigni potest de ulla particulari persona; ut *Aversanus* q. 18. *sect.* 4. *6.* *Sexto* Plures citans, & addens non videri communiter Confessarios reputare se per hoc frangere sigillum. Saltem improbandi omnino sunt hujusmodi abusivi modiloquendi.

RESPONDO obligari omnes, qui immediate vel mediatè aliquid norunt ex confessione. Est apud omnes certum.

Hinc obligatur primò Sacerdos Confessionem excipiens, immò & laicus se pro Sacerdote gerens, ut ex antèdictis patet.

Secundò obligatur interpres, juxta Doctores communiter contra *Cajetanium* & *Dominicum Sotum* apud *Syarez* d. 33. *sect.* 4. qui tamen admittunt interpretem obligari secreto, quod nullo casu violari possit. Probat: quia Secretum esse ex se tale, ut nullo casu sit violabile, est quædam proprietates sigilli Sacramentalis. Deinde interpres censetur quid unum cum Confessario, ejusque minister & velut instrumentum, adeoque manifestatio ei facta censetur pertinere ad Confessarium. Præterea Sacramentum aliàs fieret odiosum: cum Confessio subinde fieri nequeat sine interprete. Et quamquæ regulariter ipsa tunc non obliget; fideles tamen habent jus ad illam, & per consequens ut sine periculo revelationis eam facere possint: quemadmodum Confessio venialium, etsi non obliget, inducit tamen sigillum. Unde ratio obligandi Confessarium etiam locum habet in interprete; quem proinde pariter à Christo esse adstrictum sigillo, merito existimatur.

Tertiò, qui alterius Confessionem dolosè audit, nò tantum mortaliter peccat propter injuriam tum proximo tum Sacramento illatum, sed etiam obligatur sigillo juxta Doctores communiter; immo etiam sigillo obligatur, etsi casu vel sine culpa ob angustiam loci vel imprudenciam poenitentis aut Confessarii peccata audiverit. Ita communiter Doctores. Nam talis notitiam contrahit ex sola narratione confessionali ad Confessarium dumtaxat directà. Idem est de eo, qui vultum aut gestus Confessarii observat, ut inde gravitatem peccatorum & statum poenitentis conjiciat. Secus est de illo, qui præter Confessarium spontè poenitente adhibetur pro majori sui confusione: tunc enim confessio virtualiter est duplex; sacramentalis, quatenus dirigitur ad Confessarium, non sacramentalis autem & per modum humiliationis, quatenus dirigitur ad alterum. Ita *Coninck* *dub.* 3. n. *Secus*, si id fiat ex necessitate, v. g. in naufragio, in patulo cubiculo, intendens quantum est de se soli sacerdoti manifestare, omnes audientes ligantur sigillo, uti interpres & casu transiens. Similiter qui legit chartam continentem alterius peccata descripta in ordine ad faciendam Confessionem,

24. Obligati Sigillo.

Primò Confessarius.

Secundò Interpres.

25. Tertiò alius Confessionem dolosè, aut etiam casu inculpabiliter audiens.

Non is què poenitens spontè ad id assumit pro sui confessione.

Secus, si id fiat ex necessitate v. g. tempore naufragii.